

Grażyna Łobaszewska, Już drogę znasz

Szedł bosy drogą
Dokąd?
Kto to wie
Buty za ciasne rozleciały się
I myślał sobie
Jak to w życiu jest
Bojąc się, bojąc się

To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa,
Że kochasz właśnie mnie

Cisza tak pełna ciepła
Aż po brzeg
A myśli czyste,
Białe, jak ten śnieg
W takim ubraniu, miły
Już od dawna czekam cię

To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa,
Że kochasz właśnie mnie

Łatane serce i niemodny płaszcz
Tak ci w nim ładnie,
Bo czystą duszę masz
A twoje oczy mówią,
Że już cel swej drogi znasz

To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa,
Że kochasz właśnie mnie
/2x

Teraz idzie drogą
Nogi go niosą
Cieszy się